

at vi kan følge under hele vort Arbejde, hvad det er, vi gør, vi kan gøre det under et klarere Ansvar, end vi gjorde det under den tidligere Form, som ikke tilstrækkelig gav Mulighed for at se, hvad der foregik.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har overfor den højtærede Finansminister forsvaret en Udtalelse i sin første Tale om, at der var visse Poster, som var sat for lavt i Budgettet, og som rimeligvis maatte forhøjes, inden vi var færdige med Budgettet. De ærede Medlemmer kender det. Det er bl. a. Spørgsmaalet om smitsomme Sygdomme blandt Mennesker og Dyr, og der er visse andre Ting. Efter at have hørt de Udtalelser, der er faldet fra den højtærede Finansminister og fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, er jeg ogsaa tilbøjelig til at tro, at der her paa dette Budget er visse Poster, som maa forhøjes under Behandlingen af Finanslovsforslaget, hvis denne Finanslov skal svare til det, den ønsker at være, og som ogsaa den højtærede Finansminister ganske klart har givet Udtryk for, at den skal være, nemlig et virkeligt Overslag over vore Indtægter og Udgifter i den kommende Periode, naar den forlader Rigsdagen. Men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard havde jo en Trøst til Finansministeren med Hensyn til dette Spørgsmaal. Han gjorde opmærksom paa, hvad den højtærede Finansminister sikkert ikke har glemt, at han har en Reserve, idet han ikke har opført mere end et Kvartal af den sidst vedtagne Luksusskat, den, som vi fornyede i Sommersamlingen, da vi fjernede en Del af den, som vi ikke kunde billige var blevet inddraget under den. Og det er ganske sikkert rigtigt, der er sikkert ingen Tvivl om, at Finansministeren vil være nødsaget til at forny baade denne og andre Love, for saa vidt det drejer sig om eller i væsentlig Grad drejer sig om deres samlede Beløb, og ligesom vi vedtog Loven sidst i Sommersamlingen, vil vi selvfølgelig — naar den ikke indeholder saadanne Poster, som vi ikke kan billige inddrages i den — være rede til ligesom andre Partier at forny den. Endvidere er det jo aldeles utvivlsomt, at der er Udgifter, som vil kunne nedsættes, men paa nærværende Tidspunkt skal jeg ikke komme ind herpaa, det peger hen paa en Diskussion, vi har ført i tidligere Aar.

Endnu har jeg nogle Bemærkninger at gøre om et finansielt Spørgsmaal, der er berørt af det ærede Medlem Hr. Pürschel, nemlig Spørgsmaalet om Statens Overtræk i Nationalbanken, og jeg hørte med Glæde, at det ærede Medlem anbefalede

at søge at komme til en god Ordning af hele dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem gjorde herom en Bemærkning, som jeg dog maa føje nogle Udtalelser til. Han havde faaet af vide af Finansministeren, at Finansudvalget kendte Overtrækkets Størrelse, og det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde i den Anledning to Bemærkninger. Han sagde, at nogen synderlig Værdi af, at Finansudvalget kendte Overtrækkets Størrelse, kunde der ikke fremkomme, naar Finansudvalget bevarede det som en dyb Hemmelighed, naar det altsaa nøjedes med at tage det til Efterretning. Det er for saa vidt ikke rigtigt, at Finansudvalget kun tager det til Efterretning, som det selvfølgelig er af stor vejledende Betydning for Finansudvalgets Arbejde at følge dette, men naar Finansudvalget bevarer det som en dyb Hemmelighed, er det ikke, fordi Finansudvalget ønsker det, men fordi det er blevet paalagt Finansudvalget, paa et bestemt Tidspunkt blev det pludselig paalagt Finansudvalget af den foregaaende Finansminister. Ved mange tidligere Diskussioner har man her i Rigsdagen talt om Overtrækkets Størrelse, man har spurgt, hvor stort er Overtrækket for Øjeblikket, og Finansministre, baade Finansminister Brandes og Finansminister Neergaard, har gjort Rede for, hvor stort det var, men da Finansudvalget begyndte at ville følge dette, varede det meget længe, inden vi kunde opnaa at faa Meddelelse derom, og da vi endelig fik det, blev det paalagt os at bevare det som en dyb Hemmelighed. Jeg kan ikke se nogen Aarsag dertil, og jeg vil haabe, at den nuværende Finansminister ikke vil mene, det er urigtigt, at man gør Rigsdagen bekendt med, hvorledes Forholdet paa dette Omraade virkelig er; thi vel er det godt, at det er til Vejledning for Finansudvalget, men det er ogsaa godt, at det er til Vejledning for hele Rigsdagen. Jeg antager, det var det, det ærede Medlem Hr. Pürschel mente. Den Ordning, man har søgt til Erstatning for Overtrækket, er jo berørt af den tidligere Valutakonference, som ønskede, at man i Stedet for fra Statens Side at overtrække paa Nationalbanken, naar Staten havde Brug for Penge, gennem et saadant kortvarigt Laan, der ydedes i Sedler, skulde gaa over til den Form, som den engelske Finanshusholdning bruger, Udstedelse af kortvarige Skatkammerveksler. Fordelen herved skulde være den, at Nationalbankens Seddelomløb ikke unødvendigt forøges ved Statens Overtræk, og alle er enige om, at Seddelomløbets Størrelse har mere eller mindre Betydning for Pen-